

ORIGINAL

Milí čtenáři,

Právě držíte v ruce první vydání našeho časopisu OR!G!NÁL. Snažili jsme se vybrat taková témata, která by vás mohla zaujmout a pomoci vám získat další poznatky. Věříme, že se vám OR!G!NÁL bude líbit a že si jej přečtete jedním dechem.

TAK DO TOHO!!!

Příjemné čtení vám přeje redakce ;)

Obsah:

- ✓ Rozhovor s paní uč. Stehlíkovou
- ✓ Beauty
- ✓ Reportáže
- ✓ Titanic
- ✓ Kuba – cestovní ruch
- ✓ Recept
- ✓ Po stopách Jacka Rozparovače
- ✓ Omalovánky
- ✓ Záhada Bermudského trojúhelníku
- ✓ Recenze (kniha, film)
- ✓ Delfíni
- ✓ Test osobnosti
- ✓ Canneto di Caronia
- ✓ Angelina Jolie
- ✓ Životní prostředí
- ✓ Sport

Rozhovor s paní uč. Stehlíkovou

Kdy a kde jste byla v životě nejšťastnější?

Jsem šťastná za každý den, pokud je rodina zdravá.

Kde na zemi či mimo ni byste rád žila?

Mám ráda hory a vodní plochy.

Na co byste chtěla mít talent?

Každého nadaného člověka obdivuji.

Jakou písničku jste si naposledy zpívala celý den a nemohla se jí zbavit?

To se mi ještě nepříhodilo.

Jaký film můžete vidět kdykoliv znovu a neomrzí vás?

Ráda se podívám vždy na nový filmový příběh, nemám film, který bych mohla vidět do neomrzení.

Jakou soukromou radost si nikdy neodepřete ?

Setkání s rodinou.

Kým byste ráda byla?

Tím, čím jsem.

Co by pro vás bylo největší neštěstí?

Ztráta mých nejbližších.

Jak si naopak představujete dokonale šťastnou chvíli?

Setkání s členy rodiny.

Koho z našich současníků považujete za skutečného hrdinu a skutečnou hrdinku?

Všechny poctivé, slušné a pracovitě lidi.

Kterou historickou postavu nemůžete vystát?

Všechny lidi, kdo ubližovali jiným lidem.

Koho z historie naopak obdivujete?

Všechny vynálezce a slušné lidi, kdo vymysleli užitečné věci a tím pomohli ostatním.

Čeho si nejvíce vážíte u ženy?

Intelligence, slušnost, čestnost, pracovitost.

A čeho si nejvíce vážíte u muže?

Intelligence, slušnost, čestnost, tolerance, nadhled, pracovitost.

Čeho nejvíce v životě litujete?

Ztráty rodičů.

V jaké situaci lžete?

Uznávám pouze tzv. milosrdnou lež.

V jakém stavu myslí se právě nacházíte?

Medard 8.6.2006

Kdo nebo co je největší láska vašeho života ?

Rodina.

Čeho ze svého vlastnictví si nejvíce vážíte?

Všech dárků, které jsem dostala.

Z čeho máte největší strach ?

Ze ztráty svých nejbližších.

Čeho si nejvíce vážíte u svých přátel?

Intelligence, poctivost, čestnost, slušnost, ochota naslouchat.

Máte nějaké životní heslo?

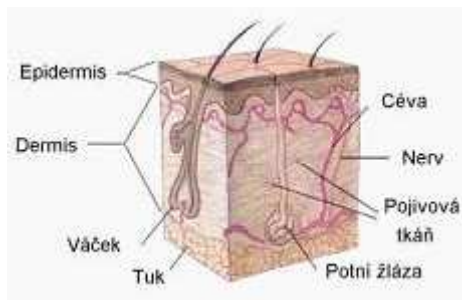
Přehled, klid, ale plná důslednost.

Beauty

Něco o kůži:

Kůže je se svým povrchem mezi 1,5 a 2 m² a s více než 10 kg váhy největším orgánem lidského těla. Chrání naše tělo před teplem a chladem nečistotami, jedy a zářením. Reguluje tělesnou teplotu. Jejím prostřednictvím vnímáme doteky, tlak a bolest. A jako první přijde do kontaktu se všemi vodami a make-upy, krémy, toaletními vodami a make-upy, jimiž ji čistíme, pečujeme o ni, líčíme a zkrášlujeme. Proto s ní jednej v rukavičkách!

Tři vrstvy kůže:

- ✓ **Epidermis** (vnější pokožka)
- ✓ **Dermis** (škára, vazy, cévy, potní a mazové žlázy, svalová vlákna a nervová zakončení
- ✓ **Hypodermis** (tukové buňky, lymfatické, cévní a nervový systém, regulace tělesné teploty)

Jaký typ pleti máš??

NORMÁLNÍ

Je hladká a pružná, bez pocitů napětí nebo zarudlých míst.

SUCHÁ

Je napnutá a hrubá.

SMÍŠENÁ

Na nose a čele se vytváří slabý mastný film.

MASTNÁ

Slabý mastný film se vytváří na celém obličeji.

CITLIVÁ PLEŤ

Tento typ pleti je velmi suchý, vytváří se na něm šupinky a velmi silně reaguje na vnější vlivy.

Když se pupínky množí

Co můžeš dělat??

- Základem je čistota. Nedotýkej se obličeje špinavými rukama. Dvakrát týdně si vyměňuj ručník. Důležité je důkladné čištění pleti prováděné podle jejího typu.
- Jednou až dvakrát týdně můžeš obličej vyčistit peelingem

Když si nevíš rady :

!!! Nemůžeš-li si s pupínky poradit sama/sám, vyhledej kožního lékaře. Doporučí ti program péče o pleť přímo šitý na míru tvým problémům !!!

Vlasy

Vlas se skládá z více vrstev, z 90% z bílkoviny keratinu. Zbytek tvoří minerály a jiné látky. Vnější obal vlasu tvoří tvorba šupinek neboli kutikula. Jestliže je zdravá, je vlas lesklý. Pod ní se nachází vlasová kůra, ta obsahuje barvivo vlasu. Je to určitý druh pojivové substance, která zodpovídá za soudržnost a elasticitu vlasové kůry. Vlasová kůra a pojivová substance se mění při barvení a tvarování vlasů. Střed vlasu tvoří kanálek s dřevní čili morkem.

Recepty:

Broskev pro jemné vlasy

Hrst sušených listů broskvoně zalij ¼ litrem horké vody a nech vychladit. Vychlazený odvar přeced' a použij jej k oplachování vlasů.

Kopřiva na mastné vlasy

Hrst sušených kopřivy zalij ¼ horkého ovocného octa. Nech 15 minut odstát a odvar používej k oplachování vlasů po umytí.

Face style – aneb vše o líčení

Make-up už dnes nepodléhá módnímu diktátu, měl by spíš podtrhovat individualitu každé dívky. Může vyjadřovat pocity, udělat obličej křehkým a něžným, vyjádřit sebevědomí nebo dobrou náladu. Podle nálady a typu si vybíráme jemné a pastelové barvy, nebo volíme avantgardní, kosmické nebo zářivě pestré tóny. Experimentování je povoleno a dokonce vyžadováno. Jediným požadavkem je, aby byl make-up rychlý a jednoduchý.

Líčení očí krok za krokem :

- 1) vytvarování obočí
- 2) vytvoření očních linek
- 3) nanesení očních stínů
- 4) nalíčení řas

Exkurze do Českého rozhlasu

V úterý 23.5.2006 jsme navštívili budovu Českého rozhlasu v Pardubicích. Ujala se nás produkční Eva Kratošková, která nás celou dobu provázela. Jako první jsem se podívali na pracoviště hlavních redaktorů, dále jsme prozkoumali obě vysílací studia a nakonec jsme zjistili, jak se stříhá a jinak upravuje zvuk. Příjemným zpestření celé exkurze byla návštěva zpěváka Petra Kotvalda, která zde poskytoval rozhovor. Odcházeli jsem spokojeni a nabiti novými informacemi. Za snahu a ochotu pracovníků Českého rozhlasu jsme jim věnovali bonboniéru.

Návštěva Krajské knihovny

Dne 26. 5. 2006 jsme se vydali do Krajské knihovny v Pardubicích. Ráno jsme měli sraz na Pernštýnském náměstí a v 8 hodin naše prohlídka začala. Nejprve nás paní průvodkyně zavedla do oddělení beletrie, kde nám ukázala, kde najdeme školní četbu, novinky nebo třeba romány. Zodpověděla nám položené otázky a společně jsme se přesunuli o patro níž k biografickým a autobiografickým knihám. Zde jsme se také dozvěděli mnoho užitečných informací. Poté jsme ještě zhlédli oddělení naučné literatury a studovnu. Nakonec nás paní zavedla na své pracoviště do čítárny. Před tím jsme museli projít pře zasklenou studnu, hlubokou asi 4 metry. Naštěstí se nikdo nebál. V čítárně teda naše prohlídka skončila a my se vrátili zpět do školy. Myslíme si, že se nenajde nikdo, komu by se v knihovně nelíbilo a ti, co její služby nevyužívali, se brzy stanou jejími návštěvníky.

Titanic

Více než tři čtvrtě století uplynulo od chvíle, kdy se v mrazivé noci ze 14. na 15. dubna 1912 potopil po srážce s plovoucím ledovcem obrovitý TITANIC, největší a nejluxusnější loď té doby. Tehdy zahynulo 1500 cestujících a členů posádky.

Titanic byl postaven v Belfastu v loděnicích Harland & Wolff na objednávku společnosti White Star Line. Šéfkonstruktérem lodi byl Thomas Andrews. Titanic byl 269,02 metrů dlouhý a 28,25 metrů široký, vážil 46 328 tun a jeho výtlak činil 52 310 tun při maximálním ponoru (10,54 m). Jeho trup byl rozdělen na 16 vodotěsných komor a dno lodi bylo zdvojeno.

Celkem 20 záchranných člunů mohlo pobrat 1180 osob).

Trup lodi byl spuštěn na vodu 31. května 1911, 2. dubna 1912 pak prošel úspěšně zkouškami a kontrolami. 3. dubna na něm v Southamptonu provedl inspekci hlavní inspektor ministerstva obchodu, který neshledal žádné pochybení

14. dubna ve 23:39 zpozoroval námořník Frederick Fleet držící hlídku ve vraním hnízdě kru před přídí lodi a informoval o ní můstek. A první důstojník Murdoch se dopustil chyby, když vydal osudový rozkaz: „Docela vpravo! Plnou silou zpět!“

Parník narazil na kru pravým bokem přídě a ta rozervalo jeho trup těsně nad dvojitým dnem v délce 100 metrů, což znamenalo, že bylo proraženo prvních 6 vodotěsných komor. Jelikož přepážky nebyly vodotěsně napojeny na paluby a paluby samy taktéž nebyly vodotěsné. Ve 2:05 kapitán Smith osobně navštívil radisty, aby jim oznámil, že již udělali vše, co mohli a nařídil jim opustit kabinu a pokusit se o záchranu. Totéž zopakoval svým důstojníkům a všem členům posádky, které potkal. O čtvrt hodiny později loď zmizela pod hladinou.

Všichni přeživší trosečníci byli sesbíráni lodí Carpathia. Mezi asi 1500 oběťmi katastrofy byli kapitán lodi, vrchní důstojník a první důstojník. Dále šéfkonstruktér lodi se svými 8 spolupracovníky z loděnice, vrchní strojmistr se všemi strojníky a další členové posádky. Zemřela většina z 57 milionářů cestujících první třídy, včetně multimilionářů J. Jacoba Astora, B. Guggenheima, manželů Strausových a stovky dalších cestujících...

První vážný pokus o nalezení vraku Titaniku podnikl texaský naftař a multimilionář Jack Grimm v červenci 1980, neuspěl však ani tehdy, ani v žádném ze dvou dalších pokusů. Následoval jej Rober D. Ballard, jehož expedice objevila první trosky 1. září 1985.

Anketa

Otázky :

- 1) Měli jste v dětství nějaké cíle? Jestli ano, splnily se vám?
- 2) Proč jste si zrovna vybrali práci učitele??

Hana Šamánková

- 1) Ano, chtěla jsem být učitelkou. Tento sen se mi splnil.
- 2) Mám ráda děti, mám ráda změnu, nemám ráda stereotyp.

Andrea Vokálová

- 1) Ano, splnily, chtěla jsem být učitelkou.
- 2) Vyplýnulo to z první otázky.

Ilona Jílková

- 1) Ano, splnily, chtěla jsem být učitelkou a mít spokojenou rodinu.
- 2) Líbilo se mi, jak naše paní učitelka v první třídě s námi pracovala.

Kuba

Kuba je největším ostrovem souostroví Velké Antily. Hlavní ostrov se táhne v délce 1200 km a místy je široký až 190 km. Většinu jeho povrchu zaujímají nížiny. Na jihovýchodě ostrova se podél pobřeží táhne pohoří Sierra Maestra. V tomto pohoří se nachází i nejvyšší hora ostrova, Pico Turquino. U pobřeží se často nacházejí korálové útesy a atoly. Celkem je součástí Kuby kolem 4 tisíc malých ostrovů a ostrůvků. Druhý největší ostrov Kuby Isla de la Juventud (Ostrov mládeže) .

Ostrov leží v oblasti tropického podnebí. Ovlivňují jej pasáty. Průměrná celoroční teplota se pohybuje okolo 25 °C. Teplota mořské vody u pobřeží zpravidla neklesá pod 24 °C. Koncem léta a na podzim se v oblasti vyskytují cyklóny.

Rozsáhlá území ostrova pokrývají savany. Nepříliš husté lesy tvoří akáty, kubánské borovice a palmy. Na východě se rozprostírají džungle, na jihu rostou porosty.

Nejslavnějším odvětvím je zpracování tabáku, zvláště pak výroba mimořádně kvalitních havanských doutníků. Známy je export rumu.. Důležitým oborem je cestovní ruch, většinou do hotelů all inclusive. Dobré možnosti jsou pro export citrusů.

Od počátku 90. let 20. století Kuba otevírá svou náruč zahraničním turistům. Ti jsou lákáni hlavně plážemi a mořem. Nejznámějším letoviskem je Varadero, ale nejnavštěvovanějším městem je pochopitelně Havana. Ta má ale svůj zenit za sebou. Většina historických budov je ve zchátralém stavu, po ulicích jezdí americká auta vyrobená v 50. letech.

V roce 1944 byla v Havaně založena mezinárodní letecká asociace IATA.

- V zemi převládají z hlediska etnických skupin mulati (51%), běloši zaujímají 37% a černoši 11%. Střední délka života mužů je 74 let, žen 79 let. Negramotná jsou 4% obyvatelstva.

Od roku 1969 byly v zemi zrušeny Vánoce, obnoveny byly až v roce 1998 po návštěvě papeže Jana Pavla II.

Základní informace :

Rozloha: 110 860 km²
Počet obyvatel : 11 346 670
Hustota zalidnění: 102/ km²
Jazyk: španělština
Státní zřízení: komunistický stát
Měna: kubánské peso
Hlavní město: Havana

Kuřecí šneci na špízu

Ingredience:

- 4 kuřecí prsíčka
- olej
- sůl
- pepř
- grilovací koření
- brambory

Maso ze čtyř kuřecích prsíček nakrájíme na dlouhé proužky, osolíme, opeříme, zalijeme čtyřmi lžícemi oleje a necháme rozležet. Jednotlivé proužky stočíme do spirál, napícháme na grilovací špejle, posypeme grilovacím kořením a opečeme z obou stran na grilu nebo mřížce v troubě. Hotové špízy podáváme se zeleninovým salátem, pečivem nebo vařenými bramborami.

Moučník

Ingredience:

- 20 dkg Hery
- 30 dkg hladké mouky
- 10 dkg cukru krupice
- 2 vejce
- 1 prášek do pečiva
- 5 dkg Hery
- 20 dkg cukru moučka
- 2 vejce
- 500 g měkkého tvarohu
- 1/2 litru mléka
- 1 vanilkový pudink
- 2 lžíce rumu
- ovoce

Připravíme si klasické linecké těsto z dvaceti dkg Hery, třiceti dkg hladké mouky, deseti dkg cukru, dvou vajec a prášku do pečiva. Zpracujeme těsto a dáme ho na chvíli odpočinout do ledničky. Těsto dáme na vysoký plech a vymačkáme dno a okraje plechu. Potom si připravíme náplň z pěti dkg Hery, kterou utřeme s dvaceti dkg cukru a dvěma vejčky. Poté přidáme měkký tvaroh, rum a vanilkový pudink (rozmíchaný v půl litru mléka). Směs vlijeme na těsto. Náplň je velmi řídká, ale ztuhne, neboť se v ní uvaří vanilkový pudink. Na náplň poklademe ovoce (borůvky, jahody, meruňky, ananas,...).

Pečeme při 170 stupních cca půl hodiny.

Jack Ripper - Jack Rozparovač

Jack Rozparovač je podezřelý, že ve špinavých uličkách chudinské čtvrti Whitechapel na východě Londýna v průběhu několika týdnů roku 1888 zavraždil 5 prostitutek. První zavražděnou byla dvačtyřicetiletá Mary Ann Nicholsonová. Byla nalezena v kaluži krve před jednou z barabizen na Buck's Row. Vrah jí uřízl hlavu a rozpáral nožem břicho. Stejným brutálním způsobem rozpáral další tři ženy.

V roce 1991 byl v domku na londýnském předměstí nalezen deník údajně Jacka Rozparovače. Jako autor byl identifikován James Maybrick. Celkem 12 znalců podrobilo deník o 65 stranách rozsáhlým expertyzám. Část znalců došla k názoru, že sice nelze jednoznačně potvrdit jeho pravost, ale také není možné deník označit za nepravý.

Druhá část expertů tvrdí, že jde o padělek. Analýza inkoustu nevykazuje obvyklé známky stáří. Papír deníku je však pravý. Jazyková expertka navíc našla dva výrazy, které byly v té době ještě neznámé. Identita Jacka Rozparovače nebyla nikdy spolehlivě zjištěna.

Jack Rozparovač byl zřejmě lékařem a jeho zvláštností bylo, že byl levákem. Asi sedm týdnů po nalezení poslední zavražděné ženy byla vylovena z Temže mrtvola lékaře, který měl u sebe různé pitevní nástroje. Jeho fotografie byla zveřejněna ve všech tehdejších anglických listech. Na výzvu se přihlásili jeho známí, kteří prohlásili, že utopeného poznávají a že se jim zdál pomatený. Jeho jméno znělo Montague John Drutt a byl alkoholikem. Po jeho smrti přestaly vraždy v Rozparovačském stylu. Krátce nato policie oznámila, že vrah, známý pod jménem Jack Rozparovač se utopil. Právě jméno však nikdy nevedla...

S novou teorií o pravé identitě Jacka Rozparovače přišla ve své knize americká spisovatelka Patricia Cornwellová. Podle ní vraždy spáchal malíř Walter Sickert. Autorka za šest miliónů dolarů nakoupila další Sickertova plátna, jeho dopisy a nechala analyzovat s korespondencí připisovanou Jacku Rozparovači. Podle Cornwellové Sickert dokonale zapadá do psychologického portrétu vraždícího maniaka:

- ❖ nenáviděl ženy a opovrhoval prostitutkami, ačkoli mu sedávaly jako modelky
- ❖ byl proslulý násilnickými fantasiemi, zobrazoval násilí vůči ženám
- ❖ vynikal nadprůměrnou znalostí medicíny, protože studoval nejmodernější poznatky.

Na rozdíl od většiny hledačů pravdy o Jacku považuje Cornwellová stovky dopisů, v nichž se Rozparovač vyjadřuje ke zločinům a vysmívá se policii, za pravé. Údajný vrahův dopis z roku 1888 byl zjevně napsán na papíře se stejným vodoznakem, jaký používali Sickert a jeho žena. Vzorky DNA na dvou Jackových dopisech a známkách se navíc shodují s několika dopisy. V některých Sickertových obrazech našla "zamaskovaná" místa činu. Kromě toho se Sickertovy obrazy podle ní vyznačovaly až "hrůzostrašnou podobností" s fotografiemi obětí...

Kdo a kdy záhadu Jacka Rozparovače vyřeší...???

Záhada Bermudského trojúhelníku

Oblast mezi **Bermudami, Floridou a ostrovem Fla** přinesla zkázu desítkám lodí a letadel, které sem vpluly a ztratily se beze stopy. Co za tím je? Podařilo se vědcům najít vysvětlení nebo je možné, že v záhadných zmizeních mají prsty mimozemšťané?

Psal se rok 1872, když 4. prosince nalezla britská loď Dei Gratia mezi Azorskými ostrovy a Portugalskem loď **Mary Celeste**. Plachty lodě byly potrhané, ale jinak byla loď v pořádku. Jediné, co jí chybělo byla posádka. A z lodního deníku šlo snadno v posledním záznamu vyčíst, kde se loď pohybovala. V oblasti

Bermudského trojúhelníku. Tehdy se mu tak ale ještě neříkalo...

Trojúhelník plný záhad

Bermudský trojúhelník je jen orientační označení oblasti mezi vrcholy trojúhelníku Florida, Bermudy a Portoriko, která je výjimečná hned v několika směrech. Je tu mnoho útesů, které jsou v kombinaci s Golským proudem, v této oblasti extrémně silným, samy o sobě velkým nebezpečím. K tomu je ale nutno připočítat i anomálii, na kterou narazíte jen na dvou místech na světě. V Bermudském trojúhelníku a v Dábelském moři u jihovýchodního pobřeží Japonska. Díky této anomálii se stříška kompasu otočí k pravému, nikoli magnetickému, severu Země. To způsobuje méně zkušeným kapitánům problémy a může se to stát lodí osudným (mimořádně, prvním, kdo tuto anomálii zaznamenal, byl Kryštof Kolumbus). Není pochyb o tom, že zvláštní podmínky měly tyto podmínky vliv na zmizení řady lodí. Ale co zmizelá letadla? A co lodě bez posádek?

Skutečně masově známým a populárním se stal Bermudský trojúhelník **díky Charlesi Berlitzovi**, který v roce 1974 vydal knihu s názvem **Bermudský trojúhelník**. Nebyl prvním, kdo toto označení použil, tím byl už v roce 1950 Američan E.V.W. Jones, nebyl ani prvním, kdo psal o této oblasti. Byla to však jeho kniha, která se stala bestsellerem. Berlitz si nelámal hlavu s tím, co je pravda, co lež a co domněnka. Mnohé údaje zamlčel, jiné přibarvil, některé případy si v podstatě celé vymyslel. Z nebezpečné oblasti tak udělal oblast zahalenou tajemstvím, oblast do které by se vypravil jen největší šílenec. Odhalit, co je pravda a co, ne, je dnes oříškem pro odborníky, zvláště když řada příběhů koluje po světě a nemůže být už nikdy plně vymýcena. **Teoreticky by se dalo tedy nad Bermudským trojúhelníkem mávnout rukou. Jenže existují dobře prokazatelné příklady, nad kterými zůstává rozum stát.**

Záhada letu F 19

Jedním z nejznámějších je zmizení pěti vojenských letadel letu F 19 koncem roku 1945. Ze záznamu komunikace vyšlo najevo, že piloti byli těsně před zmizením silně dezorientováni. A tak zatímco případ **Mary Celeste** se dal teoreticky vysvětlit třeba šílenstvím posádky, ztracených pět letadel záraz se stalo skutečnou záhadou. Odvážné hypotézy na sebe samozřejmě nenechaly dlouho čekat a jednou z nich byla i ta o mimozemšťanech. V oblasti je výskyt UFO velmi častý a pro záhadně zmizelá letadla je to snadné vysvětlení. Nikoli však jediné a zřejmě nikoli správné.

Mnohem pravděpodobnější než ufoňi jsou přírodní anomálie a náročné přírodní podmínky obecně. Nejvíce důkazů ukazuje na magnetické anomálie v oblasti. Ať už je to fakt, že tu v některých případech došlo k poruchám hodinek cestujících nebo třeba živé ryby, plavající břichem vzhůru, řada případů ukazuje tímto směrem.

Mohou za to plyny?

Kromě poruch způsobených magnetickými anomáliemi mohou mít na zmizení velký vliv i výrony **metanu** z hlubin oceánu. Tak to alespoň tvrdí britští vědci. Podle nich dochází k tomu, že když **plyn vystupuje na povrch, snižuje hustotu vody natolik, že lodě potom nejsou schopny po ní plout a doslova se propadají ke dnu.** „Lod' se potopí jako by byla ve výtahové šachtě," říká Alan Judd, vedoucí týmu. To by vysvětlovalo, proč zmizí tak rychle a proč po nich ani po posádce, která mohla vyskákat z lodě, nezůstávají žádné stopy. Navíc se tato hypotéza jako jedna z mála dá uplatnit i pro letadla. Když totiž plyn dostoupá na hladinu, pokračuje a stoupá směrem vzhůru. Při jeho velké koncentraci by nedostatek kyslíku ve vzduchu mohl způsobovat poruchy motorů letadel.

Ačkoli obě teorie zní logicky, mají jediný háček, díky kterému je nejde uplatnit pro všechny případy zmizení lodí a letadel. Někdy totiž zmizí jen posádka a plavidlo je nalezeno. Tak jako právě v případě **Mary Celeste**. Co se stalo s její posádkou? Otrávil se zkaženým chlebem a pod vlivem toxinů zešilela, jak zní jedna z teorií? Možná, ale co další případy? A kam zmizela letka F 19 roku 1945, kterou se dodnes nepodařilo najít? **Málokdo dnes věří tomu, že by za tím byli mimozemšťané, zvláště když vliv netypických magnetických anomálií ještě nebyl zcela prozkoumán a řada vědců hledá, co všechno by mohly způsobit. Ať už je za záhadou Bermudského trojúhelníku ale cokoli, jednou provždy zůstane oblastí, jejíž jméno je synonymem pro riziko. Je to místo, odkud nemusí být návratu a každý, kdo sem míří, s tím musí počítat.**

MILLION DOLLAR BABY

Režie: Clint Eastwood

Hlavní role: Hilary Swank a Morgan Freeman

Box jí dal všechno, co jí skutečný svět odpíral. Z šedivé myšky, utírající stoly zaplivaného baru, se Maggie v ringu změnila v obdivuhodnou mlátičku, která bleskově „knokautuje“ soupeřky. Našla tu i moudrého černého rádce Edieho a zejména náhradního otce v podobě osamělého trenéra Frankieho, jemuž chvíli trvalo, než si k ní našel cestu. V neradostné realitě zpackaných osudů a rozpadlých rodin se trojice vyděšenců snaží vybojovat co nejvíce kol štěstí. A jakkoli otřepané se vám tohle téma může zdát, díky mistrné Eastwoodově režii vás čeká jedinečný zážitek, plný silných emocí, dějových překvapení a úžasných hereckých výkonů. Právě výkony Hilary Swank a Morgana Freemana byly oceněny Oscary za nejlepší hlavní roli.

My děti ze stanice ZOO

Autorka: Christiane F.

Přeložila: Zuzana Soukupová

Kniha vypráví skutečný příběh narkomanky Christiane F.. Rodiče Christiane se přestěhovali z venkova do Berlína. Chtěli si zde založit seznamovací kancelář, ale jejich plán nevyšel. Otec začal pít a byl čím dál tím víc nesnesitelnější. Matka tedy podala žádost o rozvod a odstěhovala se. Po čase si našla přítele Klause. Děti s ním nevycházeli, dokonce mladší sestra se po čase vrátila k otci. Christiane byla ve velkém městě sama, cítila se velmi osamělá. Ve škole se skamarádila s dívkou Kessi. Kessi naučila Christiane pít alkohol, chodit za školu a také ji zavedla do party, kde se Christiane dostala k drogám. Ve dvanácti letech poprvé zkusila hašiš. Christiane se v partě cítila velmi dobře, konečně měla kamarády a taky zde poznala svou první lásku Atzeho. Ten se později úmyslně předávkoval a na rozloučenu napsal dopis, ve kterém všechny varoval před drogami. Christiane se ve škole rapidně zhoršil prospěch. Postupem času se setkala i s heroinem. Zpočátku byli všichni z party proti, ale nakonec ho okusili a navykli si na něj. Christiane dlouho odolávala, ale nakonec do toho spadla taky. Christiane se po něm cítila skvěle, dokonce lépe vycházela s matkou. Tento stav ji vydržel do doby, než začala být na heroinu závislá. V té době chodila s Detlefem, který jí dávky kupoval, protože nechtěl, aby se z ní stala prostitutka. Peníze jim ale nestačili, tak se museli chodit prodávat oba. Oba si plně uvědomovali svou závislost a bylo jim víc než jasné, že s tím musí něco dělat. Rozhodli se svoji závislost léčit. Christianina matka je v léčení podporovala a snažila se jim pomoci. Odvykací kúru zvládli, ale když je pustili ven, neodolali a znovu si píchli. A takhle to šlo pořád dokola. Matka byla velmi zoufalá a nešťastná a odvezla Christiane k příbuzným ven z Berlína. A tím jí dala šanci začít nový život.

Delfíni

Většina lidí si ani neuvědomí, že delfíni a sviňuchy jsou ozubení příbuzní velryb. Jsou jen menší a mají jeden dýchací otvor. Čeleď delfinovitých je nejpočetnější čeleď kytovců a zahrnuje více než 40 druhů. Lidé přilnuli k delfínům více než k jakýmkoliv jiným mořským živočichům, zřejmě hlavně pro jejich hravou a přátelskou povahu. Delfíni plní i složité pokyny, třeba sledování předmětů určité barvy, a dovedou si zapamatovat pořadí náhodných čísel. Odborníci jsou přesvědčeni, že delfíni jsou stejně inteligentní jako šimpanzi. Delfíni se pohybují hbitě a plavou často v uzavřených útvech. Ve skupině se dokáží bránit pomocí ostrých zubů a protáhlého čenichu a odrazí útok žraloka. Je smutné, že jedinou velikou hrozbou jsou pro delfíny rybářské sítě, do nichž se zapletou, když jsou vlečeny rybářskými čluny.

Základní údaje:

Jméno: delfíni, sviňuchy apod.

Řád: kytovci

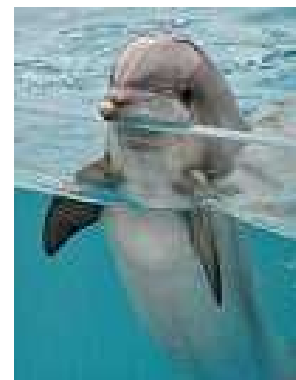
Délka těla : 110 – 400 cm

Hmotnost v dospělosti: 25 – 450 kg

Rozšíření: oceány, moře, zálivy, ústí řek, fjordy, velké řeky

Potrava: ryby, olivně, chobotnice, korýši

Délka života: 6-40 let

Některé populace jsou ustálené, mnoho druhů je však ohroženo v důsledku minulého i současného chovu.

MINITEST

Měl by vám vypovědět něco o vašich životních prioritách. Představte si následující situaci:

Stojíte v bytě a stane se pět věcí naráz:

1. zvoní telefon
2. pláče dítě
3. teče voda z kohoutku a za chvíli asi přeteče
4. máte pověšené prádlo a začíná pršet
5. někdo zvoní, nebo klepe na dveře

Zadání:

Napište postupně za sebou pořadí, v jakém by jste tyto situace řešili a to za předpokladu, že ke všem událostem máte stejně daleko.

Až to budete mít, tak se podívejte na konec tohoto testu – dřív to nemá smysl.

Vyhodnocení:

Každá situace označuje určitou prioritu ve Vašem životě a Vy jste si tímto vlastně napsali svůj žebříček hodnot:

1. telefon – práce
2. dítě – rodina
3. přetékáající voda –sex
4. prádlo – peníze
5. někdo za dveřmi – přátelé

Strašidelné události - Canneto di Caronia

Přesně ve 21:16 přijížděl Antonio Siracusano svým Fiatem Fiorino po pobřežní silnici 113 do vesnice Canneto di Caronia. Jakmile odbočil na via del Mare, začalo auto náhle samo houkat. Antonio Siracusano zastavil a vystoupil, aby se podíval, co se děje. To mu zachránilo život. Okamžik později stálo celé auto v plamenech a explodovalo.

V tutéž dobu chtěl Nino Pezzino zaparkovat svůj Fiat Punto asi o 500 metrů od via del Mare. Než vypnul motor, měl právě ještě čas podívat se zvláštním tónům, které vydával navigační systém v jeho voze. Pak z přístroje vyšlehl ostrý plamen. Nino Pezzino utrpěl popáleniny. Žár byl tak velký, že puklo čelní sklo.

Tohoto večera ve 21:18 centrála italského Telecomu zaznamenala, že veškeré mobily přihlášené v oblasti kolem Canneto di Caronia začaly volit neexistující telefonní čísla. Mobily přitom vysílaly na frekvencích, jichž normálně vůbec nemohou používat.

Ve 21:20 se Paolo Pizzuto se svým psem Edmondem procházel na pláži poblíž via del Mare. Náhle ho udivil zvláštní zápach, a pak se vyděsil k smrti: jeho obuv zesílená kovovými dráty stála v plamenech a hořela mu pravá nohavice. Pizzuto utrpěl těžká poranění. Tragicky skončil tento večer i pro jeho psa: rozběhl se po pláži a náhle se svalil mrtvý. Později zvěrolékař diagnostikoval srdeční infarkt.

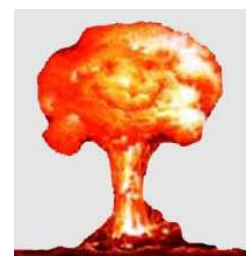
"Něco je tam venku", říkal profesor Maschio a ukazoval před kamerami italské televize na moře. "Něco tam venku se stará o to, že se zde může vytvořit nepochopitelně mohutné magnetické pole, pole tak silné, že bych nikdy nepovažoval za možné, že na této planetě vůbec může existovat."

Autodílna v Canneto di Caronia měla příštího dne hodně práce: řidiči se nemohli dostat do svých vozidel, protože dálková ovládní zámeků samovolně změnila kódy.

Případy, které se odehrály v ten večer 19. února, neponechaly římské vládě žádnou volbu: pro vesnici Canneto di Caronia byl vyhlášen výjimečný stav. Domy v dotčeném pásmu byly vyklizeny, ulice uzavřeny a obyvatelům zajištěno náhradní ubytování. Svolaná vyšetřovací komise se musela zabývat jedinou otázkou: Co se stalo v Canneto di Caronia?

Prokuratura v Messině poté zahájila vyšetřování proti neznámému zapojila do věci vojenskou kontrarozvědku Sismi. Ale ani vojáci nemají vysvětlení, jen podezření: Mohl nějaký národ na světě tajně vyrobit úplně nový typ ponorky, která disponuje novým pohonem, vytvářejícím gigantické magnetické pole? Ale proč by se pak tento stroj neustále vracel zrovna k pobřeží u Canneto di Caronia? Je snad důvod v tom, že tam dole, u mořského dna, pramení sladkovodní zdroje?

Radiolog Giuseppe Maschio z univerzity Messina míní: "Jisté je tolik, že toto magnetické pole, ať už pochází odkudkoliv, je tak mocné, že ohrožuje lidské zdraví. Canneto di Caronia možná bude muset být úplně opuštěno."

Angelina Jolie

Angelina, celým jménem Angelina Jolie Voight, se narodila herečce Marcheline Bertrand a herci Jonu Voightovi. Do kontaktu s herectvím se dostala, již ve věku pěti let a to po boku svého otce v komedii režiséra Hal Ashbyho "Looking to Get Out". V jedenácti letech začala studovat herectví v divadelním institutu Lee Strasberga. Od šestnácti let začala pracovat jako profesionální modelka v Londýně, New Yorku a Los Angeles. Objevila se v hudebních klipech od skupin Meatloaf, Lemonheads, Lenny Kravitz a Rolling Stones.

Mimo Lee Strasberg Theatre Institute v New Yorku studovala na New York University, kde si také poprvé zahrála v divadelní produkci. Po absolvování školy začala pracovat ve skupině UCLA School of Cinema. Zde také natočila svůj první studentský film pod režisérským dohledem svého bratra Jamese Haven Voighta.

Jako herecký nováček se brzy objevila v malé filmové roli "Cyborg 2" (1993), film o kříženci člověka s robotem nebyl příliš úspěšný. O dva roky později získala první hlavní roli počítačového hackera v thrilleru Nebezpečná síť "Hackers", kde poprvé poznala chuť uznání. Ve filmu se seznámila se svým prvním manželem britským hercem Johny Lee Millerem. Vzali se krátce po natáčení. Na svatbu si Angelina vzala místo tradičních bílých šatů černé kožené kalhoty a bílou košili, na kterou napsala svou vlastní krví jméno svého nastávajícího. Tento vztah jim však nevydržel ani rok.

Díky těmto úspěchům dostává velké množství nabídek významných rolí, nakonec se objevila po boku Gillian Anderson, Ellen Burstyn a Seana Conneryho v romantickém dramatu Podoby lásky "Playing By Heart" (1998). Následující rok se stala součástí dalšího kvalitně obsazovaného komedii Mikeho Newellse Bláznivá runway "Pushing Tin", zde si zahrála po boku Johna Cusacka a Billyho Boba Thorntona. Ačkoliv film neměl zápornou kritiku, nedokázal finančně uspět. Ve stejný rok si zahrála po boku Denzela Washingtona v thrilleru Sběratel kostí "The Bone Collector".

Dalším velmi významným úspěchem byla role Lisy ve filmu Narušení "Girl, Interrupted" (1999). Za tuto roli získala cenu Akademie a Zlatý Glóbus pro nejlepší herečku ve vedlejší roli. Poté se opět vdala, tentokrát za 45 letého herce Billyho Boba Thorntona.

V roce 2000 se objevila v kriminálním příběhu se silnými auty 60 sekund, kde si zahrála po boku Nicolase Cageho. Rok 2001 byl pro Angelinu opravdu úspěšný, nejprve se objevila v thrilleru Sedmý hřích "Original Sin", v němž si zahrála po boku Antonia Banderase. Následně pěkně tvarovaná ve filmovém ztvárnění veleúspěšné počítačové hry Tomb Raider, v hlavní roli Lary Croft stejnojmenném filmu "Lara Croft: Tomb Raider". Podle některých zdrojů se její manželství s Billy Bobem Thorntonem v roce 2002 rozpadlo.

Vliv dopravy na ŽP

Narůstající objem dopravy vyvolává zvýšený tlak na životní prostředí, zejména pokud jde o změnu klimatu a ztrátu biologické rozmanitosti. Současné snahy o potlačení těchto trendů v nejlepším případě jen zpomalují tempo jejich nárůstu. Na druhou stranu technologická zlepšení pomáhají i přes nárůst dopravy omezit znečištění ovzduší ze silničního provozu. I přesto však je pro vyřešení problému znečištění ovzduší ve městech třeba vyvinout větší úsilí. Obdobně jako u jiných vyspělých zemí, představuje doprava v ČR jeden z hlavních faktorů, který při svém rozvoji nepříznivě ovlivňuje kvalitu životního prostředí, kdy největší podíl v tomto směru náleží dopravě silniční. Její negativní vliv se projevuje především v produkci emisí znečišťujících ovzduší, vyšší hladině hluku a v záboru půdy při výstavbě nebo rekonstrukcích silniční a dálniční sítě. Hlavními složkami jsou CO₂, CO a NO₂. Vlivem pokračujícího nárůstu osobních a dodávkových vozidel vzrostl také stupeň motorizace. Podle kvalifikovaných odhadů bylo v ČR v roce 1999 vybaveno katalyzátory cca 981 tis. vozidel. Zvláště kritický stav je v Praze, kde připadají na jeden osobní automobil dva obyvatelé.

Objem dopravy stále narůstá

Již po několik let je zásadním cílem dopravní politiky EU odstranit vazbu mezi růstem dopravy a hospodářským růstem, nicméně tohoto cíle nebylo dosud dosaženo.

Silniční a letecká doprava rostou rychleji než ostatní druhy dopravy

Dalším zásadním cílem dopravní politiky EU je stabilizovat do roku 2010 podíly jednotlivých druhů dopravy na úrovni roku 1998. Na dopravním růstu v 90. letech minulého století se nejvíce podílela silniční a letecká doprava, zatímco jiné druhy dopravy, jako železniční, autobusová a říční, měly tendenci stagnovat nebo byly dokonce na ústupu.

Dopravní infrastruktura se dále rozvíjí

Během minulého desetiletí se dálniční síť ve starých členských státech rozrostla o 12000 km a v nových členských státech zhruba o 1000 km.

Investice do dopravní sítě EU se zaměřily především na odstraňování nedostatků v přeshraniční, železniční a silniční dopravě, přičemž silniční doprava má předstih před železniční. Výsledkem je to, že celková délka hlavních silničních tahů se rychle zvyšovala, zatímco rozsah tradiční železniční a říční infrastruktury se pomalu zmenšoval. Ceny nadále zvýhodňují osobní automobilovou dopravu před veřejnou dopravou. Celkové náklady na automobilovou dopravu, pokrývající jak nákup vozu, tak provozní náklady, zůstaly stejné, zatímco náklady na ostatní druhy dopravy se zvýšily.

Emise škodlivých látek klesají

Došlo k podstatnému poklesu emisí škodlivých znečišťujících látek u silničních vozidel. Nicméně i přes pokles znečištění ovzduší ze silniční dopravy v městských oblastech nadále

přetrvávají závažné problémy s kvalitou ovzduší. Je třeba vyvíjet další opatření k tomu, aby by li lidé méně vystavováni škodlivým znečišťujícím látkám působícím na jejich zdraví.

Zvyšují se emise skleníkových plynů

Efektivita provozu u vozidel pro osobní dopravu se zvýšila. Ovšem výsledné snížení specifických emisí CO² z automobilů je více než vynahrazeno nárůstem dopravy jako takové. Výrazný příspěvek k emisím CO² do ovzduší přináší i letectví. Objem letecké dopravy rychle narůstá a její dopady na životní prostředí budou brzy vyšší než u osobní automobilové dopravy. Stejně jako mezinárodní lodní doprava, ani letectví není regulováno Kjótským protokolem.

Zvyšuje se tlak na biologické lokality

Dopravní infrastruktura vyvolává tlak na biologická sídliště a na biologickou rozmanitost tím, že přímo využívá území, ruší svým hlukem a světlem, znečišťuje ovzduší a rozčleňuje krajinu. S rozšiřující se dopravní infrastrukturou je tlaku vystaveno stále více chráněných přírodních oblastí. V průměru kolem poloviny chráněných oblastí v Evropě je již zasaženo dopravou. Existují velké rozdíly mezi jednotlivými regiony, které jsou těsně spjaté s proměnlivou hustotou obyvatelstva. Avšak doprava má závažný dopad i ve vzdálených oblastech v arktickém regionu.

Historie Stanley Cupu

„O NHL jsem snil jako každý kluk. Stanley Cup? To bylo něco, co jsem si přál alespoň vidět na vlastní oči, sáhnout si na tenhle nádherný pohár. Nádherný jeho historií. Kolikrát už byl ztracen, poškozen, aby se znovu objevil nad hlavami hráčů nejlepšího mužstva NHL, vlastně nejlepšího mužstva na světě. Třikrát jsem ho držel v rukou. Třikrát jako hráč, jehož jméno je vyryto v jeho podstavci. Zvednout ho nad hlavu, to už dá pořádnou fušku. Jsou k němu přivařovány další stříbrné pásy, do nichž přibývají jména těch nejšťastnějších hokejistů na světě, protože tohle je opravdový hokejový vrchol. Někde jsem četl, že stál pouhých padesát dolarů, tehdy v jiné měně. Dnes se jeho cena nedá vyčíslit.“ *Jaroslav Pouzar*

Stanley Cup je znám jako druhá sezóna NHL. Zápas play-off Stanleyova poháru probíhají od poloviny dubna do poloviny června, kdy šestnáct nejlepších týmů NHL po základní části zápasí o prvenství a pohár. Vítěz musí vyhrát v systému 'čtyři výhry ze sedmi zápasů' celkem šestnáct utkání z celkově dvaceti osmi možných utkání a to vše se odehraje po dvaosmdesáti utkáních základní části ligy končící v polovině dubna. Tento každoroční rituál jara se rozvíjí v různých formátech od roku 1893.

Trofej nazvanou Stanley Challenge Cup - Stanleyův vyzývací pohár - zakoupil v roce 1892 lord Frederick Arthur Stanley of Preston. Určil, aby o ni bojovaly nejlepší týmy Kanady - rozumí se, že amatérské, profesionální v té době nebyly.

Až do roku 1907 se podařilo vítězit jen klubům ze tří měst - Montrealu, Ottawy a Winnipegu. V tomto roce se ovšem prosadil poloprofesionální tým Kenora Thistles a tím nastal v soutěži skutečný zlom, po němž už Stanley Cup zcela ovládly profesionální kluby.

Po smrti pana Rosse se stala NHL skutečně neomezeným pánem a majitelem Stanley Cupu a nižším soutěžím nic nepomohly protesty. NHL nedbala ani na vyzývání soupeřů z jiných soutěží a dosti sobecky si Stanley Cup jednoduše přivlastnila. Postupem času si všichni na tento stav zvykli a tak může dnes NHL hrdě - a právem - prohlašovat, že Stanley Cup je symbolem profesionálního světového mistrovství, ač vlastně jiným klubům než svým vlastním o tuto trofej bojovat nedovolí.

Série 'na vítězné zápasy' se hrála dodnes užívaným způsobem uplatněním tzv. 'náhlé smrti'. V praxi to znamená, že každý zápas musí mít svého vítěze, o němž se v případě nerozhodného výsledku rozhoduje v prodloužení. 'Náhlá smrt' pak znamená okamžitý konec utkání v případě vstřelené branky. Tým, který při tomto systému zvítězil v příslušném počtu utkání, pak postupoval do dalšího kola. A právě systém 'na zápasy' byl definitivně zrušen v roce 1937, kdy došlo k další úpravě systému z roku 1928. Úprava spočívala v tom, že se již všechny zápasy hrály systémem 'náhlé smrti' - konkrétně první série a finále na tři vítězné zápasy a zbylé tři série na dva vítězné zápasy.

Pro dalších pětadvacet let se pak v roce 1942 ustálil systém, podle něhož se do play off kvalifikovaly čtyři nejlepší kluby základní soutěže. Semifinále proti sobě svedlo první se

třetím a druhý se čtvrtým týmem. Vítězové se pak střetli ve finále, hraném stejně jako semifinále, na čtyři vítězné zápasy.

V roce 1967 došlo nejen k rozšíření počtu účastníků, ale zcela pochopitelně i ke změně systému play-off. Tento systém pak vycházel z již zaběhaného systému modifikovaného na dvě oddělené divize. V každé divizi se utkal první tým se třetím a druhý se čtvrtým. Vítězové těchto duelů si pak zahráli o finále. Také tyto všechny série se hrály na čtyři vítězné zápasy. V sezóně 70-71 došlo k úpravě tohoto systému, podle něhož se v semifinále neutkávaly týmy z téže divize, ale křížem týmy ze soupeřících divizí. O rok později došlo k další drobné úpravě.

Sedm let po rozšíření v roce 1967 měla NHL již osmnáct účastníků a bylo třeba opět měnit postupový klíč Stanley Cupu. Byl vymyšlen tzv. Preliminary Round neboli prolínací kolo. Prolínacího kola se nezúčastnili vítězové jednotlivých divizí, zatímco druhé a třetí týmy podle divizních tabulek byly seřazeny nově podle počtu získaných bodů do osmičlenné tabulky. Po dvou vítězných zápasech se pak lepší týmy proboujaly do čtvrtfinále, kde byla - již za účasti čtyř divizních vítězů - sestavena opět osmičlenná tabulka. Podle stejného klíče pak týmy sehrály série na čtyři vítězné zápasy. Také před zahájením semifinále se z postupujících týmů vytvořila tabulka, podle níž pak proti sobě stanuly první se čtvrtým a druhý se třetím týmem. I semifinále se hrálo na čtyři vítězná utkání, rovněž tak i finále.

Bez ohledu na pravidla play-off je ale Stanley Cup vždy zvláštní a nesmírně vzrušující událost. Událost, kdy není čas na léčení zranění, takže velikáni hokeje prostě hrají s bolestí bez ohledu na to, jak je mučivá. Obránce Jacques Laperriere hrál jednou finále se zlomeným zápěstím, brankář John Davidson zatínal zuby při hře s viklavým kolenem ve finále 1979. Montrealský levý křídelní útočník Bob Gainey jednou sehrál sérii play-off proti New York Islanders ne pouze s jedním, ale s oběma vykloubeným rameny. A v roce 1964 obránce Toronto Maple Leafs Bob Baun vstřelil v prodloužení šestého zápasu vítězný gól se zlomeným kotníkem. A protože ani v posledním sedmém utkání nepromeškal ani jedno střídání, strávil potom při léčení dva měsíce na berlích. Není pochyb, že jasně kovový zvuk Stanleyova poháru pomohl tišit jeho bolest.

V devadesátých letech vyřazovací boje zcela uchvátily hokejové příznivce také tím, že přinesly některé překvapující pády favoritů. V roce 1993 například New York Islanders zcela ohromili vyřazením Pittsburghu Penguins, obhajujících dvojitý titul. O rok později Detroit Red Wings podlehl v sedmi zápasech nováčkovi ze San Jose. V roce 1997 šokovali celou Ameriku pro změnu Olejáři z Edmontonu, kteří vyřadili favorita z Dallasu. A tak bychom mohli pokračovat ještě dlouho. Zkrátka Stanley Cup je něco tak mimořádného a neopakovatelného, že i zázraky jsou občas povoleny...

